

اقسام روزه

اقسام روزه

۲. امام خمینی (ره): در صورتی که روزهمزاحم حقّ شوهرش باشد و یا از روزه گرفتن نهی کرده احتیاط واجب آن است زن روزه مستحبی نگیرد.

تحریرالوسیله، اقسام الصوم، المندوب منه

آیت الله العظمی خامنه ای:

برخی از روزه های حرام عبارت است از:

۴. روزه مستحب زن در صورت از بین رفتن حقّ شوهر؛

رساله نماز و روزه، م ۹۷۶

.....

۲. امام خمینی (ره): برخی از روزه هایی که مستحبّ مؤکد است:

۷. هر پنجشنبه و جمعه.

(تحریرالوسیله، اقسام الصوم، المندوب منه)

آیت الله العظمی خامنه ای:

روزه در تمام روزهای سال (جز روزه های حرام و مکروه) مستحب است ؛ ولی روزه بعضی از روزها مستحبّ مؤکد است ؛ از جمله:

۸. هر پنجشنبه و جمعه.

رساله نماز و روزه، م ۹۷۷

.....

۳. امام خمینی (ره): روزه های مکروه عبارت است از:

۱. روزه مستحبی مهمان بدون اذن میزبان و همچنین با نهی او که احتیاط ترک روزه است ؛

۲. کسی که روزه او را برای خواندن دعاهاى عرفه و اشتغال به آن ضعیف و بی حال می کند بهتر است روز عرفه را روزه نگیرد.

۳. روزه عاشورا ؛

۴. روزه مستحبی اولاد بدون اذن والدین اگر اسباب اذیت آنان نشود.

تحریرالوسیله، اقسام الصوم، المکروه منه

آیت الله العظمی خامنه ای:

روزه های مکروه عبارت است از:

روزه مستحب مهمان بدون اذن میزبان یا با نهی او ؛

روزه روز عرفه در صورتی که موجب ضعفی شود که مانع از اعمال عرفه گردد ؛

روزه روز عاشورا ؛

روزه مستحب فرزند بدون اذن پدر و مادر و جد پدری در صورت اذیت نشدن آنان.

رساله نماز و روزه، م ۹۷۸

.....

مسائل اختصاصی در مورد روزه

روزه ی حرجی باطل است.

(استفتاء، ۱۰۳)

اگر بداند روزه باعث درد قابل توجه، مانند درد سر یا درد چشم میگردد، تکلیفی نسبت به روزه ندارد.

(استفتاء، ۱)

زن بارداری که زایمان او نزدیک است، اگر میترسد که روزه برای جنین یا خودش ضرر داشته باشد، روزه بر او واجب نیست و در صورت اوّل (ضرر برای جنین) باید برای هر روز یک مد طعام، یعنی گندم یا جو و مانند اینها (به عنوان فدیّه) به فقیر بدهد و بعد از ماه رمضان نیز قضای آن را به جا آورد و در صورت دوّم که برای خودش ضرر دارد، باید روزه هایی را که نگرفته، قضا نماید و بنا بر احتیاط فدیّه نیز بدهد و در مورد زنی که زایمان او نزدیک نیست، پرداخت فدیّه مبنی بر احتیاط وجوبی است.

(رساله ی نماز و روزه، م ۹۵۴)

اگر قائل به اثبات اوّل ماه به حکم حاکم شدیم، در تحقق آن نیاز به الفاظ خاصّی نیست ؛ بلکه همین که در مقام ابراز نظر گفته شود فردا عید است کفایت میکند.

(استفتاء، ۱۰۶)

برای آنان که حکم حاکم را قبول دارند ولی چشم مسلّح را قبول ندارند، حکم حاکمی که بر مبنای پذیرش چشم مسلّح در رؤیت هلال باشد نافذ است.

(استفتاء، ۱۰۶)

مسافری که صبح به مقدار مسافت شرعی از وطن خود دور میشود، اگر قبل از ظهر برگشت ولی شک دارد که به اذان ظهر رسیده یا نه، روزه اش صحیح نیست.

(استفتاء، ۱۰۶)

اگر کسی از شب قبل تصمیم قطعی داشته فردا را روزه بگیرد ولی فراموش می کند و در آن روز غذا یا آب می خورد بعد یادش می آید، روزه اش صحیح است ولی اگر غافل بوده و نیت نکرده و صرفاً از روزهای قبل بنای بر روزه گرفتن روز خاصی مثل دحوالارض را داشته کفایت نمی کند. (استفتاء، ۳۶)

شخصی در ماه مبارک رمضان به خاطر خوف از ضرر روزه نگرفته و تا ماه رمضان آینده این خوف ادامه پیدا می کند به همین خاطر روزه را قضا نمی کند و کفاره آن را می دهد. لیکن بعداً معلوم می شود روزه برای او ضرر نداشته و او خیال میکرده ضرر دارد، بنابر احتیاط واجب قضا کند. (استفتاء، ۵۶)

کسی که روزه قضا دارد می تواند روزه قضا از جانب دیگری انجام دهد، هرچند تبرعی باشد. (استفتاء، ۳۲)

مراد از حلق ابتدای مری می باشد که اگر چیزی از غذا یا آب به آن برسد روزه باطل می شود. (استفتاء، ۳۶)

سوال : زن شیر دهی که شیرش کم است اگر بتواند از شیر خشک یا شیر گاو و امثال آن یا کمک گرفتن از زن شیرده دیگری برای شیر دادن بچه استفاده نماید، آیا لازم است این کار را انجام و روزه های ماه رمضان را بگیرد؟

پاسخ: احتیاط واجب آن است که این کار را انجام دهد و روزه هایش را بگیرد ؛ مگر آنکه برای بچه ضرر داشته باشد.

(استفتاء، ۵۸)

سوال: با توجه به اینکه حضرتعالی استعمال دخانیات برای روزه دار را بنابر احتیاط جایز نمی دانید و ممکن است یکی از مراجع معظم تقلید آن را جایز بداند حال اگر در روز ماه مبارک رمضان مشاهده کنیم که کسی سیگار می کشد و احتمال دهیم مقلد آن مرجعی است که جایز می داند آیا نهی از منکر او واجب است؟

پاسخ: مانع از وجوب نهی از منکر نمی شود. (استفتاء، ۳۶)

سوال: پیرمرد یا پیر زنی که مریض هستند و کهولت سن و بیماری هر دو با هم و به صورت جزء العله (نه مستقلا) در مشقت یا ضرر داشتن روزه مؤثراند. حال وظیفه آن ها عمل به کدام علت است؟ مریضی یا کهولت سن؟

پاسخ: اگر روزه برای آنها ضرر دارد حکم مریض را دارند و اگر ضرر ندارد ولی مستلزم مشقت است حکم شیخ و شیخه را دارد. (استفتاء، ۳۶)

سوال: بنده پارسال به علت بیماری روزه نگرفتم بعد از ماه رمضان خوب شدم اما متاسفانه روزه ها را قضا نکردم. با توجه به اینکه من کفاره تاخیر را چند روز قبل از شروع ماه رمضان پرداخت کردم آیا صحیح است؟

پاسخ: مجزی نیست و باید دوباره پرداخت شود. (استفتاء، ۳۷)

سوال: فرد بیماری که نمی تواند روزه بگیرد و بیماری وی مزمن و ادامه دار است و از صحت و سلامتی خود در آینده کاملاً مأیوس است آیا می تواند پس از ماه مبارک کفاره سی روزه خود را پرداخت نماید یا باید تا آمدن ماه رمضان آینده صبر نماید؟

پاسخ: باید تا آمدن ماه مبارک رمضان آینده صبر کند. (استفتاء، ۳۷)

سوال: برخی مومنین به جای همسر یا فرزند خود و بدون اطلاع آن ها کفاره پرداخت می کنند آیا این نحوه پرداخت صحیح و مجزی است؟

پاسخ: با علم به رضایت آنها صحیح و مجزی است. (استفتاء، ۱۸)

سوال: برخی خیریه ها از مردم پول گرفته و از طرف آن ها آرد یا نان تهیه کرده و به فقرا بابت کفاره پرداخت می کنند ولی اینکه از طرف کدام فرد است هرچند به نحو اجمال، تعیین نمی شود. فقط به طور کلی نیابت ازطرف پرداخت کنندگان پول است. آیا صحیح است؟

پاسخ: صحیح است. (استفتاء، ۳۰)

سوال: در مسأله ۹۷۹ رساله عملیه فرموده اید: "هرگاه کسی روزه مستحبی بگیرد واجب نیست آن را به آخر برساند و هر موقع بخواهد، می تواند روزه خود را افطار کند؛ بلکه اگر مؤمنی او را به غذا دعوت کند شرعاً پسندیده است دعوت را قبول و روزه را افطار کند." حال سؤال این است که اگر دعوت به خوراکی غیر از غذا باشد همین حکم جاری است؟

پاسخ: فرقی میان میان غذا و غیر آن نیست. (استفتاء، ۵۹)

سوال: کسی روزه مستحبی گرفته است، اگر مؤمنی او را به غذا دعوت کند شرعاً پسندیده است دعوت او را قبول کرده و در اثنای روز افطار نماید.» حال در این خصوص دو سوال مطرح است:

الف) آیا در ایام خاصی که روزه گرفتن ثواب ویژه دارد (مثل ۲۷ رجب) اگر روزه دار توسط مؤمنی دعوت به اطعام شود باز هم اجابت دعوت او و افطار مستحب است و موجب درک فضیلت خاص آن روز می شود؟

ب) کسی که می داند هر روز به طور معمول توسط مؤمن دعوت به اطعام می شود، اگر روزه بگیرد و مورد دعوت واقع شود باز هم افطار مستحب است؟

پاسخ: بله ؛ اجابت دعوت مؤمن و افطار روزه شرعاً پسندیده است و اگر قصد جدی بر روزه داشته باشد میان صور فوق فرقی نیست. (استفتاء، ۶۰)